

dende ligger der jo ikke deri for ærede Medlemmer med Hensyn til den Stilling, de nu tager. De har jo Lov til at tage deres Standpunkt uden Hensyn til, hvad der tidligere er passeret.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) henstillede, at vi skulde standse Sagens Behandling og overveje den igen i Udvalget. Det kan jeg ikke se, at der er nogen som helst Grund til. Det ærede Medlem er ganske vist Jurist, og Juristerne har jo den Opgave at fortolke Lovene, men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis vi havde haft en Jurist paa vor Side, kunde han have fortolket det ganske modsat af det ærede Medlem. Det er der sikkert ingen Tvivl om. Det er jo Juristernes Opgave at fortolke Lovene paa forskellig Maade. Hvad skulde vi for øvrigt ellers bruge Juristerne til? Hvis ikke det skulde være deres Opgave at fortolke Lovene forskelligt, fik vi jo ingen Sager anlagt for Domstolene. Men det forekommer nu mig, at for almindelige jævne Mennesker staar der ganske klart her i § 3, at saavel Yder som Nyder har Ret til at forlange Afgiften afløst til det, der her er Tale om, og saa har Ejeren eller Nyderen selvfølgelig ogsaa Ret til at forlange Pengene udbetalt. Derom synes jeg ikke, der kan være Tvivl. Men for øvrigt, skulde det vise sig, at det er noget, som det skulde være nødvendigt, absolut nødvendigt at faa forandret under Sagens videre Behandling, vil den højtærede Landbrugsminister jo særdeles godt kunne besørge dette under Forhandlingerne i det andet Ting, og saa kunde vi jo let faa Sagen tilbage.

Dalsgaard: Det interesserede mig meget at høre, at den højtærede Landbrugsminister forstod § 3 med Hensyn til den kontante Udbetaling paa samme Maade som den ærede Ordfører (Ole Hansen), men det interesserede mig endnu mere at høre, at det ærede juridiske Medlem, det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen), havde samme Opfattelse som jeg, og jeg tør ganske roligt holde en ret betydelig Sum mod en ganske ubetydelig paa, at det er det ærede 3die Medlem for 2den Kreds og mig, der har Ret. I hvert Fald vil jeg roligt paastaa, at dersom vi ikke har Ret, har jeg aldrig set en vigtig Bestemmelse i et Lovforslag saa uheldigt og ubehørdeligt affattet. Selvfølgelig, dersom Nyderen havde Ret til at forlange kontant Udbetaling med den Virkning, at Yderen skulde rette sig derefter, saa skulde der i

2det Stykke have staaet saadant noget som: Forlanges der ikke kontant Udbetaling fra nogen af Siderne, gaar man frem paa den og den Maade, men forlanges kontant Udbetaling — ja, det har man ikke nødig at føje til, men det føjer jeg til for Tydeligheds Skyld —, saa skal den præsteres. At Paragraffen ikke kan forstaas anderledes, end jeg forstaar den, derom nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl; jeg har for øvrigt ogsaa andre Autoriteter at støtte mig til i den Opfattelse end det ærede 3die Medlem for 2den Kreds.

Den ærede Ordfører (Ole Hansen) havde forstaaet mig saaledes, at jeg byggede hele min Modstand eller saa godt som hele min Modstand paa den Forstaaelse af Loven, at der ikke kunde forlanges kontant Udbetaling fra Nyderens Side med den Virkning, at Yderen skulde præstere den. Nej, det er ikke Tilfældet; det fremgik ikke af mine Udtalelser; men jeg lægger megen Vægt paa dette Punkt, og hvordan jeg vil stille mig til Lovforslaget, hvis det Punkt og eventuelt andre bliver forandret, ja, det kan jeg ikke udtale et eneste Ord om. Jeg vil til enhver Tid tage min Stilling efter den Skikkelse, hvori Lovforslaget foreligger, naar jeg skal stemme. Jeg indrømmer den ærede Ordfører, at for en Mand, der staar med en kontant Sum i Haanden, som han skal have anbragt, er det en Fordel med de lave Kurser. Det er rigtigt nok, deri er vi enige. Men naar en Mand ikke har Ret til at forlange den kontante Sum med den Virkning, at saa skal den ogsaa præstere, saa er det et stort Tab for ham i disse Tider, naar der her fastslaas Afløsning med 4 pCt. rentebærende uopsigelige Obligationer etc.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) udtalte, at han ikke var enig med mig i — saaledes forstod jeg ham —, at det var Regeringen, der havde Hovedansvaret; Rigsdagsmændene havde ogsaa deres Ansvar. Ja, jeg kan ikke se andet, end at vi mange Lægmænd, der sidder her i Salen, har fuld Føje til at lægge Hovedansvaret i saadanne vanskelige Spørgsmaal paa Regeringen. Der hviler et særligt Ansvar paa Regeringen allerede af den Grund, at det er den, der har udarbejdet og forelagt dette Lovforslag, og det er Regeringen, der bedst kan skaffe sig alt det Materiale til Raadighed, som er nødvendigt for at kunne danne sig en begrundet Overbevisning om Forholdet. Men allerede dette, at den har taget Initiativet, lægger Hovedansvaret over paa den. Men